

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. XVI. Ut Creaturæ omnes bonæ sint, & tamen nemo bonus sit, nisi
Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

quidquid DEus non est, non potest esse bonum, sed est malum: si autem homo malus est, jure illi omnis ignominia, probra, contumelia, contemptusque debetur.

Ut Creaturae omnes bonae sint, & tamen nemo bonus sit, nisi DEUS.

CAPUT XVI.

DESID. Nimirum hisce rationibus tuis mihi needum satisfactum est, dum ais, solum DEum esse bonum, & quod DEus non est, id bonum non esse. Tamen scripta Divina testantur, vidisse DEum cuncta, quæ fecerat, & non solum bona, sed etiam valde bona fuisse. Deinde cum sit DEus bonus, (ut est revera summum bonum, atque rerum creaturarum omnium causa efficiens, fons & origo) bona quoque

E 5 sint

sint oportet cuncta, quæ fecit, uti
opus vel effectus suæ causæ, fontis ac
origini respondeat. Unde sequitur,
quæcumque condidit DEUS, ea bona
& optima esse. Porro cum sit Ho-
mo inter creaturas omnes corporeas
longè præclarissimus, perspicuum
fit, non modò bonum, sed etiam
valde bonum eum esse. Quòd si
bonus est, ex tua regula id sequitur,
honorem, amorem, & cætera
ejusmodi, illi deberi. VIRG. No-
lo tecum longiorem disputationem
ingredi: siquidem id humilitati ad-
modum repugnat, tantùm ea, quæ
dixi, fusiùs explicabo, quòd rectiùs
ea capias. Neminem esse bonum,
nisi solum DEUM, ipsius summæ ve-
ritatis in Evangelio sententia est. Id
verò sic intelligendum est, solum
DEUM essentialiter bonum esse, ei-
q; soli id esse proprium, ut sit bonus.
Quæcumque autem condidit, bona
sunt præstita illis à DEO bonitatis
participatione, non autem ex pro-
pria

pria bonitate. Nam bonitas eorum
 omnis ex DEO est, non ipsorum,
 propria. Ita ergo dum in creatura
 bonitatem illam, donaque ingentia
 ac ineffabilia, divinitus & infusa &
 communicata aspectas, honorem
 utique, amorem & cetera ejusmodi,
 creaturae debes. Atqui isthaec omnia
 non in creaturam, sed in DEUM,
 ipsum referuntur. Itaque corpus
 nostrum & creaturae omnes amandae
 nobis sunt, quod in sua essentia bo-
 nae sint, utpote DEI creaturae, quod
 est DEUM amare in ipsis creaturis.
 Non igitur ex seipso laudari, honora-
 ri, charus haberi quisquam appetet, sed
 ob bonitatem sibi à DEO collatam,
 id omne in DEUM referendo, DEOQUE
 ascribendo. Verum aliud est, quod
 à DEO, aliud, quod à seipso habet
 homo. A DEO habet, quidquid
 boni est in natura sive naturalibus: à
 seipso verò, quod vitiosum est.
 Habet à DEO, quod semper illius
 gerit imaginem; ex seipso autem

pravis corruptisque moribus, vitâ
ac consuetudine malâ, id habet &
efficit, ut DEO dissimilis sit. Itemq;
in moralibus illi à DEO præstitum
est, ut bonus ac virtutibus præditus
esse cupiat: ex seipso verò malum
appetit, vivitque & agit deterius.
Hinc ergo discimus, quæ homini
divinitus collata sunt, ea honore ac
amore esse prosequenda, nempe
conditionem & substantiam, bonaq;
tum naturalia, tum moralia, neque
sua causa, sed ob honorem DEI
amari eum oportere. Contrà verò,
odio habenda esse in eodem, quæ illi-
us sunt, nempe mala omnia, vitia
& maculas: ita, ut diverso fine ac in-
tentione in uno eodemque homine
alia honoremus, alia despiciamus;
alia amore, alia odio prosequamur.
Et quantacunque sanctitate vel piete-
te ac devotione præditus sit, tamen
certus esse debet, nihil se nisi omne
malum ex seipso habere, meritoq;
id appetet, ut ob bonitatem ipsi à
DEO

DEO collatam, sive sint virtutes, sive dona vel gratia, solus DEUS & ametur & honoretur, ipsique uni, ceu totius boni fonti ac origini, omnis honor tribuatur: ob mala autem, quæ sua esse novit, ipse contemnatur, contumeliâ afficiatur, nihilipendatur, atque apud omnes in ridiculo sit. Dum sic agit, jam quidem justus est. Caterùm si hoc pacto sanctus, pius & justus quilibet, ut dignum est, contemni appetit: quanta est hominis peccatis ac vitiorum sordibus polluti injustitia, non solùm istud non appetere, sed è diverso honore affici, magnaq; in existimatione ac veneratione haberi velle? Non est igitur, ut peccator & immundus quispiam grande aliquid se fecisse putet, etiamsi ita contemni ac vilipendi desideret; nec propterea se se meliorem arbitrabitur, quando etiam sanctus, integer & justus hoc ipsum desiderare est obligatus.

De